

โดย ประธานโฮมส์ เอส. มอนสัน

จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด

ขอให้เรา—ทุกคน—มีความกล้าหาญที่จะอยู่ตรงข้ามกับเสียงนิยมของคนส่วนใหญ่ ความกล้าหาญที่จะยืนหยัดเพื่อหลักการ

ฟี นื่องที่รักของข้าพเจ้า เป็นเรื่องดีเหลือเกินที่ได้อยู่กับท่านอีกครั้ง ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือจากสวรรค์ขณะใช้โอกาสนี้กล่าวแก่ท่าน นอกเหนือจากในศูนย์ประชุมใหญ่แห่งนี้ มีผู้คนหลายพันคนมารวมกันที่โบสถ์และสถานที่อื่นๆ เกือบทั่วโลก สายใยเดียวกันผูกพันเราทุกคนไว้ เพราะเราได้รับหน้าที่ให้ดำรงฐานะปุโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

เราอยู่ที่นั่นบนแผ่นดินโลกในช่วงเวลาอันน่าทึ่งของประวัติศาสตร์ โอกาสของเราแทบไร้ขีดจำกัด กระนั้นเรายังเผชิญการทำหายนามากมาย บางอย่างเกิดขึ้นเฉพาะในยุคสมัยของเรา

เราอาศัยอยู่ในโลกที่ค่านิยมทางศีลธรรมถูกทิ้งขว้างเป็นอันมาก โลกที่บาปแสดงออกอย่างโจ่งแจ้ง และการล่อลวงที่จะหันเหเราออกจากทางคับแคบและแคบนั้นมีอยู่ราย-

รอบ เราเผชิญกับแรงกดดันไม่หยุดหย่อน รวมถึงอิทธิพลแฝงซึ่งทำลายสิ่งดีงามแล้วพยายามแทนที่ด้วยปรัชญาและขนบธรรมเนียมอันตื่นเงินของสังคมฝ่ายโลก

เนื่องจากการท้าทายเหล่านี้และการท้าทายอื่นๆ การตัดสินใจจึงอยู่ตรงหน้าเราเสมอซึ่งสามารถกำหนดจุดหมายปลายทางของเราได้ เพื่อให้เราตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง เราต้องมีความกล้าหาญ—ความกล้าหาญที่จะพูดว่าไม่ เมื่อสมควร ความกล้าหาญที่จะพูดว่าได้ เมื่อเหมาะสม ความกล้าหาญที่จะทำสิ่งถูกต้องเพราะสิ่งนั้นถูกต้อง

เมื่อกระแสสังคมในปัจจุบันกำลังออกห่างจากค่านิยมและหลักการของพระเจ้าอย่างรวดเร็ว แทบจะแน่นอนว่าเราย่อมได้รับการร้องขอให้ปกป้องสิ่งที่เราเชื่อ เราจะมีความกล้าหาญในการทำเช่นนั้นหรือไม่

ประธานเจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์ ซึ่งเคยเป็นสมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุดหลายปี กล่าวว่า “เป็นที่รู้กันว่ามีหลายกรณีซึ่ง [ผู้] ที่เราคิดว่ามีศรัทธา... กลับรู้สึกว้าวหากพวกเขายืนยันตามความเชื่อของตนในทุกเรื่องอาจทำให้เพื่อนที่ไม่มีความเชื่อเช่นนั้นล้อเลียนได้ พวกเขาจึงต้องตัดแปลงหรืออธิบายให้พ้นตัวเกี่ยวกับความเชื่อของตน หรือเจือจางจนถึงขั้นทำลาย หรือแม้กระทั่งสร้างโยนทิ้ง นั่นคือคนหน้าซื่อใจคด”¹ เราคงไม่ปรารถนาจะถูกเรียกเช่นนั้น แต่กระนั้นเราจึงตั้งเลที่จะประกาศความเชื่อของเราในบางสถานการณ์ใช่หรือไม่

เราสามารถช่วยให้ตนเองปรารถนาที่จะทำสิ่งถูกต้อง หากเราเข้าร่วมกิจกรรมและวางตนเองไว้ในที่ซึ่งความคิดของเราได้รับอิทธิพลดีและที่ซึ่งพระวิญญาณพระเจ้าจะสบายใจ

ข้าพเจ้าจำได้เคยอ่านคำแนะนำจากพ่อคนหนึ่งที่ทำให้ลูกชายเมื่อเขาต้องจากบ้านไปเรียนหนังสือว่า “ถ้าลูกพบว่าตนเองอยู่ในที่ซึ่งไม่ควรอยู่ จงออกจากที่นั่น!” ข้าพเจ้าให้คำแนะนำเดียวกันแก่ทุกท่านว่า “ถ้าท่านพบว่าตนเองอยู่ในที่ซึ่งไม่ควรอยู่ จงออกจากที่นั่น!”

การเรียกให้กล้าหาญมาสู่เราตลอดเวลาทุกวันในชีวิตเราต้องการความกล้าหาญ—ไม่เฉพาะเมื่อเกิดเหตุการณ์วิกฤติเท่านั้น แต่บ่อยครั้งเมื่อเราทำการตัดสินใจหรือตอบสนอง

ในเมืองริชมอนด์ รัฐมิสซูรี พาร์ลีย์ พี. แพททท์ หนึ่งในบรรดาผู้ต้องขังเขียนเล่าเกี่ยวกับคืนวันหนึ่งดังนี้ “เรานอนราวกับสลบไสลจนกระทั่งผ่านพื้นที่เชิงคีน หูและใจของเราบอบช้ำจากการฟังคำพูดหยาบไล่นกคิกคะนอง คำสบถสาบานน่าขยะแขยง คำลบหลู่อันเลวร้าย และภาษาสกปรกจากผู้คุมของเรา”

เอ็ดเดอร์แพทท์กล่าวต่อว่า

“ข้าพเจ้าฟังจนรู้สึกสะอิดสะเอียน ตกใจจนพองสยองเกล้า และเต็มไปด้วยความรู้สึกเดือดดาลอย่างสมควรจนแทบอดกลั้นไม่ได้ที่จะลุกขึ้นต่อว่าผู้คุมเหล่านั้น แต่ [ข้าพเจ้า] ไม่ได้พูดอะไรกับโจเซฟหรือใครเลย แม้ข้าพเจ้าจะนอนติดกับท่านและรู้ว่าท่านตื่นอยู่ แต่จู่ๆ ท่านก็พรวดพราดลุกขึ้นพูดด้วยเสียงดัง กึกก้องคล้ายสังโศคราม เเท่าที่ข้าพเจ้าจำได้ ท่านพูดดังนี้

“เสียบ... ในพระนามของพระเยซูคริสต์ผมขอตำหนิพวกคุณ และสั่งให้พวกคุณนั่งเสีย ผมจะไม่ทนฟังคำพูดพวกนั้นอีกแม้แต่นาทีเดียว จงหยุดพูดแบบนี้ ไม่เช่นนั้น คุณหรือผมต้องตายกันไปข้างหนึ่ง เดียวนี้!”

โจเซฟ “ยืนตัวตรงด้วยท่าทางน่าเกรงขามยิ่ง” ดังที่เอ็ดเดอร์แพทท์อธิบาย ท่านถูกตีตรวน ปราศจากอาวุธ แต่ก็ยังสงบนิ่งและสง่างาม ท่านมองลงมายังพวกผู้คุมที่กลัวจนหลบเข้ามุมหรือหมอบลงแทบเท้า ชายที่ดูเหลือขอเหล่านี้ขอโทษท่านและไม่ปริปากพูดอีกต่อไป

การกระทำด้วยความกล้าหาญไม่ได้เกิดผลน่าประทับใจโดยทันทีแบบนี้ทุกครั้ง แต่ทุกการกระทำเช่นนั้นนำมาซึ่งสันติสุขในใจและความรู้ที่ว่าคุณถูกต้องและความจริงได้รับการปกป้อง

เป็นไปไม่ได้ที่จะยืนตั้งตรงเมื่อห้อยรากลง ในทรายที่หาความแน่นอนไม่ได้ของความคิดเห็นและความเห็นชอบอันเป็นที่นิยม สิ่งจำเป็นคือความกล้าหาญเยี่ยงดาเนียล อปีนาโด โมโรโน หรือโจเซฟ สมิธ เพื่อที่เราจะมั่นคงและแน่วแน่ต่อสิ่งที่เรารู้ว่าถูกต้อง ท่านเหล่านั้นไม่ได้กล้าหาญที่จะทำสิ่งง่ายๆ แต่กล้าหาญที่จะทำสิ่งที่ถูกต้อง

เราทุกคนจะเผชิญความกลัว ประสบการณ์ ล้อเลียน และพบกับปฏิปักษ์ ขอให้เรา—ทุกคน—มีความกล้าหาญที่จะอยู่ตรงข้ามกับ

ชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งชื่อจาบารี พาร์คเกอร์ ซึ่งเป็นสมาชิกศาสนาจักร ต้องเล่าถึงคำแนะนำที่ดีที่สุดซึ่งเขาได้รับจากพ่อ จาบารีตอบว่า “[คุณพ่อ] บอกว่า จงเป็นคนเดิมที่ถูกเป็นในความมืด อย่างที่ถูกเป็นในความสว่าง”⁴ นั่นคือคำแนะนำสำคัญสำหรับเราทุกคน

พระคัมภีร์ของเราเต็มไปด้วยแบบอย่างของความกล้าหาญแบบที่เรารู้อยู่แล้วว่าต้องมีในปัจจุบัน ศาสดาพยากรณ์ดาเนียลแสดงถึงความกล้าหาญสูงสุดด้วยการลุกขึ้นปกป้องสิ่งที่ท่านรู้ว่าถูกต้อง และโดยแสดงถึงความกล้าหาญที่จะสวดอ้อนวอน แม้จะถูกขู่ด้วยความตายเมื่อทำเช่นนั้น⁵

ความกล้าหาญเป็นลักษณะพิเศษของชีวิตอปีนาโด เห็นได้จากการยืนตีสะสวดชีวิตของ

ท่านแทนที่จะปฏิเสธความจริง⁶

ใครบ้างไม่ได้รับแรงบันดาลใจจากชีวิตนักรบหนุ่ม 2,000 คนของฮีลามัน พวกเขาสอนและแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องกล้าทำตามคำสอนของบิดามารดาในการเป็นคนสะอาดและบริสุทธิ์⁷

บางทีเรื่องราวในพระคัมภีร์เหล่านี้อาจต้องยกให้แบบอย่างของโมโรโน ผู้มีความกล้าหาญที่จะบากบันในความชอบธรรมจนจนวาระสุดท้าย⁸

ตลอดชีวิต ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธได้ให้แบบอย่างของความกล้าหาญนับไม่ถ้วน แบบอย่างที่น่าตื่นเต้นตกใจมากที่สุดเกิดขึ้นเมื่อท่านกับพี่น้องชายคนอื่นๆ ถูกล่ามโซ่ติดกัน—ลองนึกภาพการถูกล่ามโซ่ติดกัน—และขังอยู่ในบ้านไม้ถัดจากสำนักงานศาล

เสียงนิยามของคนส่วนใหญ่ กล้าที่จะยืนหยัดเพื่อหลักการ ความกล้าหาญ ไม่รวมยอมนำมาซึ่งรอยยิ้มจากความเห็นชอบของพระผู้เป็นเจ้า ความกล้าหาญคือคุณธรรมที่มีพลังและน่าดึงดูดใจเมื่อไม่ได้มองว่าเป็นเพียงการยืนหยัดอย่างชายชาติตรี แต่เป็นการมุ่งมั่นดำเนินชีวิตตามทำนองคลองธรรมด้วยเช่นกัน เมื่อเราก้าวไปข้างหน้า พยายามดำเนินชีวิตตามที่ควร เราย่อมได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าและสามารถพบการปลอบโยนในพระคำของพระองค์ ข้าพเจ้ารักคำสัญญาที่พระองค์ประทานไว้ในหนังสือโยชูวาที่ว่า

“เราจะไม่ละเลยหรือทอดทิ้งเจ้า...

“...จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่าครั่นคร้ามหรือตกใจเลย เพราะว่าพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าสถิตกับเจ้าทุกแห่งที่เจ้าไป”¹⁰

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า ด้วยความกล้าหาญแห่งความเชื่อมั่นของเรา ขอให้เราประกาศเช่นเดียวกับอัครสาวกเปาโลว่า “ข้าพเจ้าไม่มีความละอายใน [พระกิตติคุณของพระคริสต์]”¹¹ จากนั้นด้วยความกล้าหาญเดียวกันนี้ ขอให้เราทำตามคำแนะนำของเปาโลที่ว่า “จงเป็นแบบอย่างแก่บรรดาผู้เชื่อ ทั้งในด้านวาจาและการประพฤติ ทั้งในด้านความรัก ความเชื่อ และความบริสุทธิ์”¹²

ความขัดแย้งที่นำไปสู่หายนะผ่านมาแล้วก็ผ่านไป แต่สงครามต่อสู้เพื่อจิตวิญญาณมนุษย์ดำเนินต่อไปเรื่อยๆ ไม่เคยยุติ พระวาทะของพระเจ้ามาสู่ท่านกับข้าพเจ้าและผู้ดำรงฐานะปุโรหิตดูจเสียงเรียกร้องว่า “ดังนั้น, บัดนี้ให้ทุกคนพึงเรียนรู้หน้าที่ของตน, และกระทำในตำแหน่งซึ่งตนได้รับการกำหนดไว้, ด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ”¹³

แล้วเราจะเป็นดังที่อัครสาวกเปโตรประกาศ แม้ “ปุโรหิตหลง”¹⁴ ที่เป็นหนึ่งเดียวในจุดประสงค์และได้รับการประสาทพรด้วยอำนาจจากเบื้องบน¹⁵

ขอให้แต่ละคนออกจากที่นี้คืนนี้ไปพร้อมกับความมุ่งมั่นและความกล้าหาญที่จะพูดเช่นเดียวกับโยบสมัยโบราณว่า “ลมหายใจยังอยู่ในตัวข้าตราบไต ... ข้าจะไม่ยอมทิ้งความซื่อสัตย์ของข้าจนวันตาย”¹⁶ ข้าพเจ้าน้อมสวดอ้อนวอนขอให้เป็นอย่างนี้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระเจ้าของเรา เอเมน ■

อ้างอิง

1. เจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์, “The Charted Course of the Church in Education, rev. ed. (1994), 7.
2. โรเบิร์ต ลูอิส สตีเวนสัน, ใน ฮัล เออร์บาน, Choices That Change Lives (2006), 122.
3. ชาร์ล สวินคอลลี, ใน เออร์บาน, Choices That Change Lives, 122.
4. จาบารี พาร์กเกอร์, ใน “10 Questions,” Time, 17 มี.ค. 2014, 76.
5. ดู ดาเนียล 6.
6. ดู โมไซยาห์ 11:20; 17:20.
7. ดู แอลมา 53:20-21; 56.
8. ดู โมโรไน 1-10.
9. ดู Autobiography of Parley P. Pratt, ed. พาร์ลีย์ พี. แพรทท์ จูเนียร์. (1938), 210-11.
10. โยชูวา 1:5, 9.
11. โรม 1:16.
12. 1 ทิโมธี 4:12.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:99.
14. 1 เปโตร 2:9.
15. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 105:11.
16. โยบ 27:3, 5.

